

מ"ת 21572/09/15 - מדינת ישראל נגד ר א, בית החולים הפסיכיאטרי באר שבע- ד"ר נמרוד גריסר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 21572-09-15 מדינת ישראל נ' א(עציר)

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקשת מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אליזבט ברנר

נגד

המשיבים

1. ר א (עצורה) ע"י ב"כ עו"ד דוד יפתח 2. בית החולים
הפסיכיאטרי באר שבע- ד"ר נמרוד גריסר

החלטה

1. בתאריך 10.9.15 הוגש כנגד המשיבה כתב אישום המייחס לה לכאורה ביצוע עבירת רצח. בד בבד עם כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרה עד תום ההליכים.

2. במסגרת הדיון לבקשת הצדדים הורה בית המשפט על הפניית המשיבה לתקופת הסתכלות לצורך גיבוש חוות דעת פסיכיאטרית בשאלת אחריותה וכשירותה לעמוד לדיון פלילי.

3. בתאריך 12.10.15, התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, בה נקבע: כי המשיבה אינה כשירה לעמוד **לדיון**. לעניין **האחריות הפלילית**- נאמר, כי קיים רושם, כי הייתה שרויה **במצב פסיכוטי בזמן ביצוע העבירה**, אולם בשל הכחשתה הגורפת את המעשה ואי שיתוף פעולה, לא ניתן בשלב זה להביע דעה בשאלת כשירותה המהותית.

במעמד הדיון התקבלה הודעה משלימה מהפסיכיאטר המחוזי, לפיה הוא ממליץ להורות על המשך הסתכלות במחלקה הסגורה, לצורך גיבוש חוות דעת סופית, אשר תוגש גם **למוטב הדן בתיק העיקרי**. שכן, הדיון בפניו נדחה לאותה מטרה ליום 12.11.15.

4. לבקשת הפסיכיאטר המחוזי, ובהסכמת הצדדים הורה בית המשפט על החזרת המשיבה למחלקה הסגורה בבית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע לצורך המשך הסתכלות ובחינת האפיק הטיפולי. הדיון נדחה לתאריך 12.11.15.

5. בתאריך 14.10.15 התקבלה בקשה דחופה למתן הוראות על ידי בא כוח המשיבה 1. בבקשה נטען, כי מברור שנערך על ידי הסגור, נמסר כי המשיבה הוחזרה לכלא נווה תרצה, שכן, בבית החולים הפסיכיאטרי סירבו לאשפזה כשהיא נתונה תחת שמירה של סוהרים.

עמוד 1

עוד במסגרת הבקשה, עתר בא כוח המשיבה להורות למנהל בית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע, לקיים את צו בית המשפט שניתן בהתאם להמלצת הפסיכיאטר המחוזי ובהסכמת הצדדים. בנוסף, הודגש כי על פי דו"ח הפסיכיאטר המחוזי, המשיבה נמצאת במצב פסיכוטי פעיל וחרף זאת איננה נמצאת תחת השגחה רפואית ואיננה מקבלת טיפול.

6. בתאריך 28.10.15 התקיים דיון במעמד הצדדים ובנוכחות סגן מנהל בית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע, ד"ר נמרוד גריסרו, אשר חזר על עמדתו לפיה, הצמדת זקיף למאושפזת, אפילו בבגדים אזרחיים, **פוגעת קשה בהסתכלות ומייתרת אותה**. עם זאת, בית החולים נכון לעשות את כל ההתאמות הנדרשות בתשתית המחלקה לאבטחת החולים בהסתכלות ואף הציע **שהזקיף ישהה מעבר לדלת הכניסה הראשית למחלקה**, כאשר יתר דלתות המחלקה **יאטמו**. בנוסף, הציע **שיוקצה אח או אחות** מהצוות הטיפולי להשגיח על המאושפזת.

7. **באת כוח המבקשת** מנגד, לאחר שבחנה עם הגורמים הרלוונטיים את הצעת המשיב 2. מסרה, כי הצעה זו נבדקה על ידי גורמי המשטרה ולהערכתם אין בה כדי לתת מענה הולם. עם זאת, נכונים גורמי המשטרה/שב"ס לבצע התאמות מול קב"ט בית החולים באופן **שהזקיף לא ילבש מדי שוטר**.

עוד הפנתה באת כוח המבקשת לסעיף 16(ג) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן: "החוק") על עצור שנשלח לאשפוז במסגרת סעיף 16 לחוק, חלות הוראות סעיפים 18 ו-19 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה").

עוד הפנתה באת כוח המבקשת לסעיף 20(ב) לחוק הנ"ל, לפיו, קביעתו של פסיכיאטר מחוזי לפי סעיפים 15 ו-16 לחוק, תחייב את בית החולים שקבע לקבל את החולה לאשפוז לצורך ביצוע צו בית המשפט.

עוד הפנתה באת כוח המבקשת לסעיף 19 לפקודה, לפיו מסורה לשב"ס הסמכות לנקוט בכל האמצעים הנדרשים לשמירת ביטחון העצור להיותו בבית החולים הפסיכיאטרי, בהתאם לשיקול דעת מנהל בית הסוהר.

על רקע הוראות החוק ופקודת שב"ס, עתרה באת כוח המבקשת להורות למנהל בית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע, לקיים את הצו השיפוטי.

8. **בא כוח המשיבה 1** הצטרף לעתירת המבקשת.

9. אותה סוגיה עלתה בדיון שהתקיים בפני עמיתי, כב' השופט ג. גדעון, במסגרת עתירה מנהלית של העותר נעמן טל כנגד שב"ס (עת"א 42080-10-15 מיום 26.10.15).

בעתירה נקבע: "השיקול המרכזי בעיני הינו הסכנה לשלום הציבור, לרבות ציבור המאושפזים וחברי הסגל הרפואי בבית החולים. נראה, כי המסוכנות הלכאורית של העותר הינה גבוהה ביותר... כך שיתר השיקולים עליהם עמד בא כוח העותר, נסוגים מפני שיקול זה, וכי נוכח המסוכנות הלכאורית יש צורך בשמירה קפדנית על העותר. במצב זה, לא רק שלא ראיתי פגם בהחלטת שב"ס לעניין עצם השמירה, אלא שנראה שזו החלטה המתחייבת בנסיבות. ועל כן, העתירה נדחית".

10. לאחר שהקשבתי לטיעוני הצדדים ועיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, הגעתי למסקנה דומה לזו שנקבעה בהחלטת כב' השופט ג. גדעון. זאת הן מכוח **הוראות החוק והפקודה** שהפנתה אליה באת כוח המבקשת בטיעוניה בסעיף 7 לעיל. והן נוכח **רמת המסוכנות הסטטוטורית** הנשקפת מהמשיבה 1, בשים לב לחומרת המעשים ונסיבות ביצועם לכאורה. וביתר שאת נוכח התרשמות הפסיכיאטר המחוזי, כי **המשיבה 1 נתונה במצב פסיכוטי פעיל**.

משכך, הטעמים שעמד עליהם סגן מנהל בית החולים הפסיכיאטרי, **נסוגים** מפני השיקולים שעמדה עליהם באת כוח המבקשת, וביתר שאת נוכח **דבר המחוקק** הברורים מאליהם.

11. אשר על כן הנני מורה לשב"ס להביא את המשיבה 1 בהקדם האפשרי להשלמת הליך ההסתכלות בבית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע וכן לגיבוש חוות הדעת הסופית שנתבקשה הן בהליך המעצר והן בפני המותב הדן בתיק העיקרי- המשך הדיון קבוע ליום 12.11.15.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה לפסיכיאטר המחוזי, וגם למנהל בית החולים הפסיכיאטרי בבאר שבע, לשב"ס ולבאי כוח הצדדים .

המזכירות תעביר עותק מההחלטה למותב הדן בתיק העיקרי תפ"ח 21586-09-15

ניתנה היום, י"ז חשוון תשע"ו, 30 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.